

XCIX.

Forslag til Lov,

angaaende

Afhændelse af det til Lehn, Stamhuse, Fideicommisser, offentlige Stifts-
goder, Høvedstelser og Embeder hørende Bøndergods.

(Bdtaget ved 3die Behandling i Landsthinget den 11te Januar 1854.)

§ 1.

Besiddere af Lehn, Stamhuse og Fideicommisser skulle være berettigede til, efter truffen Overenskomst med vedkommende Pantehavere, uden særlig Bevilling og uden Hensyn til de derimod stridende Bestemmelser i Crectionsbrevene, at afhænde det til Besiddelsen hørende Bøndergods til Selvelendom eller Arvesæfte med Ret til at sælge og pantsætte, naar for hvert enkelt Sted i Forhold til dettes Hartkorn Kjøbesummen, derunder indbefattet den aarlige Afgift, saafremt en saadan er bestemt, ikke er mindre end det af Justitsministeriet forud fastsatte Minimum. Afhændelsen maa dog kun skee, forsaavidt Stederne ere bortfæstede, til Fæsterne, og, forsaavidt de ved Dødsfald ere blevne fæstede, til Fæsternes Livsarvinger eller Svigerbørn, om saadanne foresindes, med mindre Overenskomst træffes i første Tilfælde med Fæsterne og i det andet Tilfælde med de vedkommende Livsarvinger eller Svigerbørn om, at Afhændelsen kan skee til Andre. De Kjøbesummer, der indkomme ved de i Kraft af nærværende Lov iværksatte Salg, skulle, med den i § 3 bestemte Indfrænkning, komme Lehnet, Stamhuset eller Fideicommisset tilgode.

§ 2.

Det i § 1 ommeldte Minimum bliver paa Besidderens Andragende at fastsætte af Justitsministeriet for en vis Tid, dog ikke længere end 10 Aar ad Gangen, og en-

ten for det hele under Besiddelsen hørende Bøndergods eller for de enkelte Dele af samme, der maatte findes i saa Henseende at burde henføres til forskjellige Afdelinger, efterat en Commission af 3de for hvert Stift af Regleringen hertil udnævnte sagkyndige Mænd har afgivet en Erklæring om, hvilket Minimum der maatte anses passende, og efterat Ministeriet fra Besidderne og andre Vedkommende har erholdt de nærmere Oplysninger, det maatte ansee nødvendige til at bedømme Bøndergodsets sande Værdi for Besiddelsen. Den Resolution, hvorved Minimum, der ikke maa være under det af Commissionen angivne Beløb, fastsættes, bliver at thinglæse, og gjælder derefter i den fastsatte Tid som Hjemmel for Besidderens Adkomst til at afhænde Bøndergodset for en Kjøbesum, der ikke er under den fastsatte Grænse.

§ 3.

Af de indkomne Kjøbesummer er Besidderen berettiget til at erholde, naar han sælger til Fæsterne, disses Livsarvinger eller Svigerbørn, 12 pCt., og ellers 8 pCt., dog kun forsaavidt disse Procenter kunne udredes af hvad Kjøbesummen overstiger Minimum efter § 2. Er der betinget aarlig Afgift i Penge eller Korn af Stedet, bliver samme at capitalisere til det 25-dobbelte Beløb, og Procenter kunne da ogsaa beregnes af dette Beløb, forsaavidt de kunne udredes af Kjøbesummen uden at